

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2018r.

sprawy **E.K.**

oskarżonego z art. 284§2 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa

[...]/17 utrzymującego wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 17 maja 2017 r., sygn.

akt IV K [...]/16

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć oskarżyciela subsydiarnego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja jest oczywiście bezzasadna i podlegała oddaleniu z następujących powodów.

Wbrew temu, co podnosi skarżący, Sąd Odwoławczy sprostął wymogom art. 457§3 k.p.k. przedstawiając w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podał czym kierował się wydając zaskarżony wyrok i dlaczego oba zarzuty podniesione w apelacji uznał za niezasadne.

W szczególności Sąd Apelacyjny, w punkcie wyjścia swoich rozważań słusznie zaakcentował, że dla uznania oskarżonego E.K. winnym popełnienia przestępstwa określonego w art. 284§2 k.k. konieczne było udowodnienie mu

przywłaszczenia majątku stanowiącego wspólność majątkową. Sąd Odwoławczy oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wyprowadził z niego wniosek, że w sprawie nie zebrano przekonywujących dowodów wskazujących, w ślad za twierdzeniem oskarżycielki subsydiarnej, że doszło do przywłaszczenia wskazanych składników majątku wspólnego.

Sąd Odwoławczy w tym kierunku przeprowadził wnikliwy i logiczny wywód zawierający całościową ocenę dowodów, a sprowadzający się generalnie do następujących stwierdzeń:

- poza zakresem niniejszego postępowania znalazła się kwestia ewentualnego przywłaszczenia przez oskarżonego przedmiotów stanowiących wyposażenie piekarni przy ul. [...] w G. oraz punktów sprzedaży pieczywa, z uwagi na nie objęcie ich skargą oskarżyciela – nie zostały wymienione w zarzucie, który określił granice oskarżenia,

- zeznania oskarżycielki subsydiarnej zostały ocenione i skonfrontowane z zeznaniami innych przesłuchanych osób, w tym R.M., J.O. oraz E.D. i w kontekście całokształtu materiału dowodowego, uznane jako niewiarygodne,

- przesłuchani świadkowie zaprzeczyli, aby oskarżony nabywał nieruchomości, które następnie przekazywał innym osobom,

- oskarżony nie kwestionował faktu sprzedaży samochodów, które służyły mu do prowadzenia działalności gospodarczej, ale z uzyskanych w ten sposób środków nabywał kolejne pojazdy, środki te nie opuszczały zatem majątku wspólnego. Dowodził też, że uzyskiwane dochody z prowadzonej działalności przeznaczał na utrzymanie siebie i rodziny.

Podniesiono też zasadnie, że nawet gdyby przyznać rację skarżącej, że wskazywane nieruchomości oraz rzeczy ruchome stanowiły wspólność majątkową małżeńską i oskarżony nie mógł nimi rozporządzać bez zgody i wiedzy pokrzywdzonej, to samo w sobie nie może to jeszcze przesądzać o dopuszczeniu się przez E.K. czynu z art. 284§2 k.k. Zauważyć bowiem należy, że w takim wypadku niezbędne jest ustalenie, iż sprawca, zabierając samowolnie i sprzedając ruchomości należące do tej wspólnoty, czynił to z zamiarem powiększenia swojego majątku odrębnego kosztem małżonki, tak aby rzecz ta nie mogła być przedmiotem podziału majątku wspólnego.

Przeprowadzone postępowanie karne zamiaru takiego po stronie oskarżonego nie wykazało.

W tej sytuacji, wywody autora kasacji, stanowiły w gruncie rzeczy polemikę z dokonanymi i to przez Sąd I instancji ustaleniami faktycznymi i były próbą skłonienia Sądu Najwyższego do rozpoznania niedopuszczalnego w postępowaniu kasacyjnym zarzutu z art. 438 pkt 3 k.p.k. – art. 523§1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

Oskarżycielkę subsydiarną obciążono kosztami postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

ał